TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 238/2008

2008 m. kovo 10 d.

baigiantis importuojamų Rusijos kilmės karbamido ir amonio nitrato tirpalų antidempingo muito dalinę tarpinę peržiūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalį

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 11 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasitarus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Galiojančios priemonės

(1) Taryba Reglamentu (EB) Nr. 1995/2000 [2] nustatė galutinį antidempingo muitą importuojamiems, *inter alia*, Rusijos kilmės karbamido ir amonio nitrato (toliau – KAN) tirpalams. Šis reglamentas toliau vadinamas „pirminiu reglamentu“, o tyrimas, po kurio pirminiu reglamentu buvo nustatytos priemonės, toliau vadinamas „pirminiu tyrimu“.

(2) Atlikus 2005 m. rugsėjo mėn. inicijuotą priemonių galiojimo pabaigos peržiūrą, Taryba Reglamentu (EB) Nr. 1911/2006 [3] penkeriems metams pratęsė šių priemonių taikymą dabartiniu lygiu. Šios priemonės – tai specialieji muitai. Šis reglamentas toliau vadinamas „priemonių galiojimo pabaigos reglamentu“, o tyrimas, po kurio priemonių galiojimo pabaigos reglamentu buvo nustatytos priemonės, toliau vadinamas „priemonių galiojimo pabaigos peržiūra“.

2. Prašymas atlikti peržiūrą

(3) Du Rusijos eksportuojantys gamintojai *Novomoskovskiy Azot* ir *Nevinnomyssky Azot*, priklausantys akcinei bendrovei *Mineral and Chemical Company Eurochem*, pateikė prašymą atlikti dalinę tarpinę peržiūrą (toliau – ši peržiūra) pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį. Šioje peržiūroje šios dvi bendrovės dėl tarpusavio ryšių laikomos vienu juridiniu asmeniu (toliau – pareiškėjas). Prašymas taikomas tik pareiškėjo vykdomam dempingui tirti.

(4) Pareiškėjas tvirtino, kad jo paties normaliąja vertę palyginus su eksporto (nesant eksporto į Europos bendriją) į atitinkamą trečiąją šalį (šiuo atveju į Jungtines Amerikos Valstijas, toliau – JAV) kainomis, dempingas taptų daug mažesnis už šiuo metu galiojančias priemones.

3. Tyrimas

(5) Pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu ir nustačiusi, kad prašyme yra pakankamai *prima facie* įrodymų, Komisija 2006 m. gruodžio 19 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtu pranešimu [4] pranešė apie dalinės tarpinės peržiūros inicijavimą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį.

(6) Peržiūroje buvo nagrinėjamas tik su pareiškėju susijęs dempingas. Atliekant dempingo tyrimą nagrinėtas 2005 m. spalio 1 d.–2006 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – peržiūros tiriamasis laikotarpis arba PTL).

(7) Komisija apie peržiūros inicijavimą oficialiai informavo pareiškėją, eksportuojančios šalies atstovus ir Bendrijos gamintojų asociaciją. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė per pranešime apie inicijavimą nustatytą laikotarpį raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti prašymą išklausyti.

(8) Visos suinteresuotosios šalys, pateikusios prašymą išklausyti, kuriame nurodė svarbias priežastis, dėl kurių reikėtų jas išklausyti, buvo išklausytos.

(9) Norėdama gauti informacijos, kuri, jos nuomone, buvo reikalinga tyrimui, Komisija nusiuntė klausimynus akcinei bendrovei *Mineral and Chemical Company Eurochem* ir su ja susijusioms bendrovėms ir gavo atsakymus iki nustatyto termino.

[1] OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2117/2005 (OL L 340, 2005 12 23, p. 17).

[2] OL L 238, 2000 9 22, p. 15. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1675/2003 (OL L 238, 2003 9 25, p. 4).

[3] OL L 365, 2006 12 21, p. 26.

[4] OL C 311, 2006 12 19, p. 51.

(10) Komisija surinko ir patikrino visą, jos manymu, dempingui nustatyti būtiną informaciją. Komisija surengė tikrinamuosius vizitus pareiškėjo ir su juo susijusių bendrovių patalpose:

— *JSC Mineral and Chemical Company* (toliau – *Eurochem*), Maskva, Rusija,

— *PJSC Azot* (toliau – *NAK Azot*), Novomoskovskas, Rusija,

— *PJSC Nevinnomyssky Azot* (toliau – *Nevinka Azot*), Nevinomyskas, Rusija, ir

— *Eurochem Trading GmbH*, Cugas, Šveicarija – (toliau – *Eurochem Trading*).

B. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

1. Nagrinėjamasis produktas

(11) Nagrinėjamasis produktas yra tas pats kaip ir atliekant pirminį tyrimą, t. t. Rusijos kilmės karbamido ir amonio nitrato tirpalas (toliau – KAN), skystosios trąšos paprastai naudojamos žemės ūkyje. Jį sudaro karbamido, amonio nitrato ir vandens mišinys. Vanduo sudaro apie 70 % mišinio (priklausomai nuo to, kokią dalį sudaro azotas), o likusią dalį – lygios karbamido ir amonio nitrato dalys. Azotas (N) yra svarbiausia sudedamoji šio produkto dalis, jo kiekis gali būti 28–32 %. Toks svyravimas gali būti išgaunamas į tirpalą įpilant daugiau ar mažiau vandens. Neatsižvelgiant į azoto koncentraciją, tariama, kad visi karbamido ir amonio nitrato tirpalai pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis ir cheminėmis savybėmis, todėl šiame tyrime laikomi vienu produktu. Nagrinėjamasis produktas klasifikuojamas KN kodu 3102 80 00.

2. Panašus produktas

(12) Šis peržiūros tyrimas patvirtino, kad KAN yra plataus vartojimo produktas ir tiek jo kokybė, tiek pagrindinės fizinės savybės yra vienodos nepriklausomai nuo kilmės šalies. Pareiškėjo gaminami ir Rusijos vidaus rinkoje parduodami ir, nesant eksporto į Europos bendriją, į Jungtines Amerikos Valstijas eksportuoti KAN tirpalai pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis ir cheminėmis savybėmis bei yra iš esmės tos pačios paskirties. Todėl šie produktai laikomi panašiais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje. Kadangi šioje peržiūroje buvo nustatomas tik su pareiškėju susijęs dempingas, dėl Bendrijos pramonės pagaminto ir Bendrijos rinkoje parduoto produkto nepadaryta jokių išvadų.

C. TYRIMO REZULTATAI

1. Preliminarios pastabos

(13) Kaip skelbta pranešime apie inicijavimą, kadangi pareiškėjas per PTL neeksportavo KAN į Europos bendriją, atliekant šį tyrimą pirmiausia išnagrinėta, kokias eksporto į trečiąsias šalis kainas galima naudoti sprendžiant, ar pagrindas, kuriuo buvo nustatytos šiuo metu galiojančios priemonės, pakito ir ar šie pokyčiai yra ilgalaikiai.

(14) Pareiškėjas pateikė įrodymą, kad dėl galiojančių muitų PTL jis negalėjo eksportuoti produkto į Bendrijos rinką. Pareiškėjas pateikė *prima facie* įrodymą, kad į JAV – tipišką trečiąją rinką – buvo eksportuojama ne dempingo kainomis, arba kad dempingas buvo mažesnis nei šiuo metu nustatytas eksporto į Europos bendriją dempingo skirtumas, todėl reikėjo naudoti eksporto į JAV kainas. Dėl toliau 43 ir kitose konstatuojamosiose dalyse pateiktų priežasčių nustatyta, kad eksporto į trečiąją šalį JAV kainos buvo tinkamos, kadangi JAV rinką buvo galima palyginti su Bendrijos rinka, todėl ji yra tipiška.

(15) Reikėtų pažymėti, kad šiuo metu taikomos priemonės iš dalies buvo pagrįstos duomenimis, nesusijusiais su paties pareiškėjo nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu, o šiuo PTL tikrinta informacija susijusi su paties pareiškėjo pateiktais duomenimis apie normaliąją vertę ir eksporto kainas, nors ir į trečiosios šalies rinką. Remiantis tuo padaryta išvada, kad šiuo PTL nustatytas dempingo skirtumas pareiškėjo padėtį PTL parodo tiksliau nei šiuo metu galiojančios priemonės.

(16) Šioje situacijoje taip pat atsižvelgta į tai, kad antidempingo muitu nesiekiama visiškai sustabdyti importo į Bendrijos rinką iš trečiųjų šalių, o atkurti visiems vienodas konkurencijos sąlygas.

(17) Todėl, atsižvelgiant į pirmiau minėtas konkrečias aplinkybes, padaryta išvada, kad buvo teisinga PTL dempingo skirtumą apskaičiuoti remiantis pareiškėjo eksporto į JAV pardavimo kainomis.

2. **Normalioji vertė**

(18) Nustatant normaliąją vertę pirmiausia patikrinta, ar bendras pareiškėjo pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje. Kadangi PTL pareiškėjas nepardavė KAN eksportui į Europos bendriją, buvo palygintas bendras pareiškėjo pardavimo vidaus rinkoje kiekis ir visas pareiškėjo į JAV eksportuoto KAN kiekis. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, pardavimas vidaus rinkoje laikomas tipišku, jeigu visas tokio pardavimo kiekis yra lygus arba didesnis kaip 5 % viso atitinkamo eksporto (šiuo atveju – į JAV) kiekio. Atlikus tyrimą nustatyta, kad pareiškėjas vidaus rinkoje nepardavė tipiško KAN kiekio.

(19) Kadangi tokiu pagrindu pareiškėjo vidaus rinkos kainų negalima buvo naudoti nustatant normaliąją vertę, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis pareiškėjo gamybos sąnaudomis prie jų pridėjus pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų (PBA) bei pelno sumą, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalyse.

(20) Dėl gamybos sąnaudų reikėtų pažymėti, kad dujų sąnaudos sudaro didžiąją gamybos sąnaudų ir didelę bendrųjų gamybos sąnaudų dalį. Remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalimi buvo tiriama, ar su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusios sąnaudos yra tinkamai parodytos pareiškėjo apskaitoje.

(21) Remiantis tarptautiniu mastu pripažintų energetikos rinkose besispecializuojančių šaltinių skelbiamais duomenis nustatyta, kad pareiškėjo mokėtos kainos buvo neįprastai mažos. Pavyzdžiui, jos sudarė maždaug ketvirtadalį penktadalį Rusijos gamtinių dujų eksporto kainos. Šiuo atžvilgiu visi turimi duomenys rodo, kad Rusijos vidaus dujų kainos buvo reguliuojamos ir gerokai mažesnės už gamtinių dujų kainas nereguliuojamose rinkose. Kadangi pareiškėjo apskaitoje dujų sąnaudos nebuvo pagrįstai parodytos, jas reikėjo atitinkamai pakoreguoti. Kadangi nebuvo duomenų apie neiškreiptas Rusijos vidaus rinkos dujų kainas, vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalimi, dujų kainas reikėjo nustatyti remiantis „bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu bei informacija iš kitų tipiškų rinkų“.

(22) Pakoreguota kaina buvo nustatyta remiantis vidutine Rusijos dujų kaina parduodant eksportui prie Vokietijos ir Čekijos sienos (Vaidhauzas) be transporto sąnaudų ir pakoregavus taip, kad būtų parodytos paskirstymo vietoje sąnaudos. Kadangi Vaidhauzas yra pagrindinis Rusijos dujų pardavimo ES mazgas, jis yra didžiausia Rusijos dujų rinka, kurioje kainos pagrįstai parodo sąnaudas, todėl jį galima laikyti tipiška rinka, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje.

(23) Atskleidus šiuos faktus, pareiškėjas tvirtino, kad jo mokėta vidaus dujų kaina pakoreguota nepagrįstai, nes jo apskaitoje išsamiai parodytos visos panašaus produkto kilmės šalyje su gamybos veikla ir pardavimu susijusios sąnaudos. Kad pagrįstų šį teiginį, pareiškėjas pateikė nepriklausomos konsultacinės įmonės atliktą tyrimą, pagal kurį pareiškėjo mokėta dujų kaina atitiko visas dujų tiekėjo dujų gamybos ir pardavimo sąnaudas. Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad, kaip nurodyta pačiame tyrime, tiek dujų sąnaudos, tiek dujų tiekimo pareiškėjui sąnaudos, naudotos palyginimui, buvo apytikrės, o ne faktinės PTL patirtos sąnaudos. Taip pat neaišku, ar taip nustatytos sąnaudos – tai visos sąnaudos pagal pagrindinį reglamentą, t. y. visos gamybos ir PBA sąnaudos, susijusios su dujų gamyba ir pardavimu. Galiausiai taip pat reikėtų pažymėti, kad atliekant šį tyrimą nebuvo galima patikrinti turimos informacijos apie dujų tiekėjo sąnaudas.

(24) Bet kuriuo atveju laikoma, jog pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį, vienintelio fakto, kad tiekėjo pirkėjui nustatyta dujų kaina padengia sąnaudas, negalima laikyti kriterijumi nustatant, ar įmonės apskaitoje nurodytos panašaus produkto gamybos sąnaudos pagrįstai parodo su tiriamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusias sąnaudas. Dėl pirmiau 21 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių nustatyta, kad taip nėra. Pareiškėjas neatsižvelgė į akivaizdų didelį skirtumą tarp Rusijos vidaus rinkoje mokėtos dujų kainos bei gamtinių dujų iš Rusijos eksporto kainos ir Bendrijos gamintojų mokamos kainos. Jis taip pat neatsižvelgė į tai, kad Rusijos gamtinių dujų vidaus kainos buvo reguliuojamos, todėl negalėjo būti tariama, kad jos tinkamai parodo neiškreiptose rinkose paprastai mokamą kainą. Todėl net jeigu pareiškėjo mokėta dujų kaina padengė dujų tiekėjo patirtas dujų gamybos vieneto ir pardavimo sąnaudas, šis argumentas yra nereikšmingas, kadangi dujų rinkos kaina nebūtinai tiesiogiai susijusi su jos gamybos ir pardavimo sąnaudomis. Kaip paaiškinta pirmiau 21 konstatuojamojoje dalyje, pareiškėjo per PTL už dujas mokėta kaina tebėra valstybės reguliuojama ir gerokai mažesnė už kainas nereguliuojamose rinkose. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

(25) Pareiškėjas taip pat teigė, kad koreguojant dujų sąnaudas *de facto* buvo taikomas normaliosios vertės nustatymo metodas, nenumatytas pagrindiniame reglamente. Todėl dujų sąnaudas vidaus rinkoje pakeitus sąnaudomis, apskaičiuotomis taip, kaip aprašyta pirmiau 22 konstatuojamojoje dalyje, ir todėl, kad šios sąnaudos sudaro didžiąją visų panašaus produkto sąnaudų, taigi, ir apskaičiuotos normaliosios vertės, dalį, normalioji vertė būtų *de facto* nustatyta remiantis trečiosios „tipiškos“ rinkos duomenims. Šiuo atžvilgiu pareiškėjas teigė, kad pagrindiniame reglamente rinkos ekonomikos šalių normaliajai vertei nustatyti numatyti tik šie metodai: i) remiantis panašaus produkto vidaus rinkos kaina įprastinėmis prekybos sąlygomis arba, kitaip jeigu parduodama ne įprastinėmis prekybos sąlygomis, – ii) remiantis kilmės šalies gamybos sąnaudomis (pridėjus pagrįstą PBA sąnaudų bei pelno sumą) arba iii) tipiška panašaus produkto eksporto į atitinkamą trečiąją šalį kaina. Pareiškėjas padarė išvadą, kad remiantis tuo normalioji vertė neturėtų būti nustatoma pagal trečiosios tipiškos rinkos duomenis.

(26) Kaip išdėstyta 18–42 konstatuojamosiose dalyse, pirmiausia reikėtų pabrėžti, kad normalioji vertė nustatyta taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse nurodytus metodus. Tačiau siekiant nustatyti, ar šalies viduje produktas buvo parduodamas įprastinėmis prekybos sąlygomis sprendžiant pagal kainą, t. y. ar buvo parduodama pelningai, pirmiausia reikia nustatyti, ar pareiškėjo sąnaudos buvo patikimas pagrindas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje. Tik patikimai apskaičiavus sąnaudas galima nuspręsti, kokį metodą reikėtų taikyti normaliajai vertei nustatyti. Todėl neteisinga teigti, kad nustatant patikimas sąnaudas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį normaliajai vertei apskaičiuoti naudotas naujas metodas. Todėl pareiškėjo argumentai šiuo klausimu buvo atmesti.

(27) Pareiškėjas taip pat tvirtino, kad net jeigu reikėtų koreguoti jo gamtinių dujų sąnaudas vidaus rinkoje, Vaidhauzo kainos už Rusijos gamtines dujas nebūtų patikimas tokio koregavimo pagrindas, kadangi ta kaina nustatyta pagal ilgalaikes dujų sutartis, pagal kurias kainos formulė yra susieta su naftos produktų kainomis, todėl nepriklauso nuo dujų gamybos ir tiekimo pareiškėjui Rusijoje sąnaudų. Be to, pareiškėjas tvirtino, kad Vaidhauzo kaina už Rusijos dujas nėra patikima, nes jai padarė poveikį itin didelės ir galbūt nekonkurencingos Vokietijos vidaus dujų kainos, kurias šiuo metu tiria Vokietijos konkurencijos tarnybos.

(28) Pirma, reikėtų pabrėžti, kad vienas svarbiausių kriterijų renkantis pagrindą, pagal kurį nustatomos dujų kainos, yra tai, kad jis tinkamai atspindi kainą, kuri paprastai mokama neiškreiptose rinkose. Neginčytina, kad Vaidhauzo kainos tenkina šias sąlygas. Be to, beveik didžiausias Rusijos dujų kiekis importuojamas per Vaidhauzo mazgą, todėl jis yra tinkamas koregavimo pagrindas. Remiantis šiomis aplinkybėmis nuspręsta, kad Vaidhauzas – tai tipiška rinka ir tinkamas pagrindas dujų sąnaudoms nustatyti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje. Antra, kaip aprašyta 24 konstatuojamojoje dalyje, nesvarbu, ar pati kaina priklauso nuo sąnaudų, jeigu ji tinkamai parodo neiškreiptose rinkose paprastai mokamą kainą. Nėra požymių, kad, nustatant per Vaidhauzą importuojamų dujų kainas, kištųsi valstybė, todėl ši sąlyga tenkinama. Galiausiai, dėl teiginio, kad Vokietijoje nustatomos nekonkurencingos vidaus dujų kainos, reikia pažymėti, kad Federalinio kartelių biuro tyrimas, kurį nurodė pareiškėjas, tebevyksta ir dar nepadaryta jokių išvadų. Be to, šis tyrimas susijęs su kainomis, kuriomis pagrindiniai Vokietijos dujų paskirstytojai parduoda dujas Vokietijos vidaus rinkoje, o ne su kainomis, kuriomis jie perka iš Rusijos importuotas dujas. Priešingai, nei teigė pareiškėjas, šios kainos nebūtinai susijusios, kadangi dujų paskirstytojų ir jų pirkėjų ekonominiai interesai yra priešingi. Todėl galima daryti prielaidą, kad paskirstytojai nori išlaikyti kuo didesnę perpardavimo kainą, o jų ekonominis interesas tuo pačiu – kuo mažesnė pirkimo kaina, kad gautų kuo didesnį pelną. Pareiškėjo teiginys, kad įsitvirtinusios Vokietijos įmonės neturi paskatų derėtis dėl mažų Vaidhauze importuotų Rusijos dujų kainų, – tai tik jokiais faktai nepagrįstas spėjimas. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(29) Pareiškėjas taip pat teigė, kad jeigu reikėtų koreguoti gamtinių dujų sąnaudas vidaus rinkoje, tai turėtų būti daroma remiantis nereguliuojamomis Rusijos dujų kainomis. Pirma, tai, jog Komisija galėjo pasirinkti kitą pagrindą, nereiškia, kad Vaidhauzas pasirinktas nepagrįstai. Pagrindinis dujų kainos nustatymo pagrindo pasirinkimo kriterijus – tinkamai parodyti neiškreiptose rinkose paprastai mokamą kainą. Neginčytina, kad kainos Vaidhauze tenkina šias sąlygas. Antra, faktas, kad per PTL vidaus rinkoje nereguliuojamomis kainomis parduotas tik nedidelis dujų kiekis ir kad tokios kainos buvo daug panašesnės į reguliuojamas vidaus kainas nei į laisvai nustatytas eksporto kainas, verčia manyti, kad nereguliuojamos kainos buvo iškreiptos vyraujančių reguliuojamų kainų. Todėl nereguliuojamų vidaus kainų nebuvo galima naudoti.

(30) Be to, pareiškėjas teigė, kad valstybės reguliuojamos gamtinių dujų vidaus rinkos kainos Rusijoje nuolat didėja ir pasiekė lygį, padengiantį dujų gamybos sąnaudas. Todėl vidaus rinkos kainos negalima laikyti nekonkurencinga arba nepagrįstai maža.

(31) Šis argumentas yra nepagrįstas, kadangi tipiška rinka teisingai pasirenkama ne pagal tai, ar pačios kainos yra pelningos, o pagal tai, ar jos tinkamai parodo neiškreiptose rinkose paprastai mokamą kainą, kaip paaiškinta pirmiau 29 konstatuojamojoje dalyje. Tai nebūdinga valstybės reguliuojamoms kainoms. Be to, šis argumentas prieštarauja viešiems Rusijos dujų tiekėjo pareiškimams (kaip patvirtinta paskelbtomis patikrintomis jo sąskaitomis), kad Rusijos vidaus dujų kainos nepadengia gamybos, transporto ir pardavimo sąnaudų. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(32) Pareiškėjas taip pat pasiūlė koreguojant remtis Rusijos eksporto į kaimynines rinkas kainomis, tačiau nepateikė jokios papildomos informacijos apie tokias rinkas ar su tuo susijusių įrodymų. Nutarta, kad Rusijos dujų eksporto į Baltijos valstybes, apie kurių kainas turėta šiek tiek informacijos, kainos nebuvo pakankamai tipiškos, nes eksporto apimtis į šias šalis buvo santykinai nedidelė. Be to, negauta reikiamų duomenų apie transporto ir paskirstymo sąnaudas, todėl bet kokiu atveju nebuvo galima nustatyti patikimų Baltijos valstybių kainų. Todėl koreguojant šių kainų nebuvo galima naudoti.

(33) Pareiškėjas taip pat tvirtino, kad naudojant eksporto kainą Vaidhauze, Rusijos eksporto muitas, mokamas už visą eksportą, turėjo būti išskaičiuotas iš Vaidhauzo kainos, kadangi eksporto muitas taikytas ne vidaus rinkoje.

(34) Iš tiesų rinkos kaina Vaidhauze, kuri buvo laikoma tipiška kaina, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje, yra kaina sumokėjus eksporto mokesčius, o ne prieš juos sumokant. Pirkėjo požiūriu svarbi yra ta kaina, kurią jis turi mokėti Vaidhauze, todėl nesvarbu, kokią šios kainos dalį sudaro eksporto mokestis, ir kokia dalis sumokėta dujų tiekėjui. Tačiau pastarasis, kita vertus, visada nori gauti kuo didesnę kainą, todėl savo pirkėjams nustato didžiausią kainą, kuria jie pasirengę mokėti. Kadangi ši kaina visada yra gerokai didesnė už gamybos sąnaudas, o dujų tiekėjas taip gali uždirbti milžinišką pelną, todėl jis savo kainas pirmiausia nustato ne pagal eksporto mokesčių sumą, o pagal kainas, kurias jo pirkėjai pasirengę mokėti. Todėl padaryta išvada, kad neiškraipyta kaina, kurią reguliuoja rinka, yra kaina sumokėjus eksporto mokesčius, o ne kaina prieš juos sumokant. Todėl pareiškėjo argumentai šiuo klausimu buvo atmesti.

(35) Pareiškėjas taip pat teigė, kad prie eksporto kainos Vaidhauze nereikėtų pridėti vietos paskirstytojo antkainio, nes paskirstytojų pelnas jau esąs įtrauktas į tą kainą. Šiuo klausimu pareiškėjas teigė, kad vietos paskirstytojai Rusijoje yra dujų tiekėjui visiškai priklausančios pavaldžiosios bendrovės, todėl šių paskirstytojų pelnas galėtų būti apskaitytas dvigubai. Pareiškėjas taip pat teigė, kad reikėtų atsižvelgti į natūralų Rusijos santykinį pranašumą. Jis taip pat tvirtino, jog suprantama, kad Rusijos vidaus dujų kainos yra mažesnės nei eksportuojamų dujų kaina, nes dujų Rusijoje randama gausiai, o Bendrijoje – ne, todėl į tai reikėtų atsižvelgti koreguojant vidaus rinkoje mokamas dujų kainas.

(36) Pirmiausia reikia pažymėti, kad vietos paskirstytojų antkainį sudaro ne tik šių bendrovių pelno skirtumas, bet ir sąnaudos, kurias jie patiria nuo gamtinių dujų pirkimo iki perpardavimo.

(37) Antra, šio argumento nebebuvo galima pakankamai patikrinti dėl toliau nurodytų priežasčių. Dujų tiekėjo Rusijoje ir jo filialų veikla nėra šio tyrimo objektas, todėl nebuvo gauta pakankamai informacijos apie jo organizaciją ir sąnaudų struktūrą. Taip pat reikia pažymėti, kad, *inter alia*, dėl glaudžių dujų tiekėjo ir Rusijos Vyriausybės ryšių padėtis Rusijoje šiuo atžvilgiu nėra pakankamai skaidri, kad būtų galima gauti reikiamų įrodymų.

(38) Be to, pareiškėjas, kuriam tenka įrodinėjimo pareiga, negalėjo pateikti jokios papildomos informacijos ar įrodymo, kad paskirstytojo sąnaudos iš tiesų buvo įtrauktos į Vaidhauze mokamą kainą ir koks buvo tų sąnaudų dydis. Tačiau kadangi vidaus pirkėjai dujas pirko iš vietos tiekėjų, galima daryti prielaidą, kad jie turėjo mokėti vietos paskirstymo sąnaudas, kurios neįtrauktos į nekoreguotas Vaidhauze mokėtas kainas. Todėl šiuo tyrimo etapu reikia manyti, kad šis koregavimas buvo pagrįstas, o argumentas buvo atmestas.

(39) Tačiau Bendrijos institucijos taip pat manė, kad šio konkretaus koregavimo poveikis apskaičiuojant dempingo skirtumą gali būti didelis. Todėl, atsižvelgiant į pirmiau 37 konstatuojamojoje dalyje aprašytą situaciją, nutarta, kad pareiškėjui pateikus pakankamai patikrinamų įrodymų Komisija gali nuspręsti šiuo atžvilgiu iš naujo pradėti tyrimą.

(40) Kalbant apie tariamą santykinį pranašumą dėl gausiai randamų Rusijos gamtinių dujų, reikėtų pažymėti, kad, kaip minėta pirmiau 28 konstatuojamojoje dalyje, pagrindinis kriterijus, dėl kurio dujų kainų nustatymui pasirinktos Vaidhauzo kainos, – tai, kad jos tinkamai parodo neiškreiptose rinkose paprastai mokamą kainą. Šiomis aplinkybėmis vidaus rinkoje vyraujančios rinkos sąlygos yra nereikšmingos. Todėl šis argumentas turėjo būti atmestas.

(41) PBA sąnaudų ir pelno nebuvo galima nustatyti remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies įžangos pirmuoju sakiniu, nes, pakoregavus 22 konstatuojamojoje dalyje minėtas dujų sąnaudas, pareiškėjo nagrinėjamojo produkto pardavimas vidaus rinkoje nebuvo tipiškas įprastinėmis prekybos sąlygomis, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalyje. Nebuvo galima taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies a punkto, nes buvo tiriama tik pareiškėjo veikla. Taip pat nebuvo taikomas 2 straipsnio 6 dalies b punktas, nes tai pačiai bendrajai prekių kategorijai priklausantiems produktams gamtinės dujos taip pat yra pati svarbiausia žaliava, todėl gamybos sąnaudas veikiausiai taip pat reikėtų pakoreguoti dėl 21 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių. Atliekant šią tarpinę peržiūrą negauta informacijos, kad būtų galima tinkamai apskaičiuoti tokį koregavimą ir nustatyti PBA sąnaudas bei atitinkamus pelno skirtumus parduodant šiuos produktus po tokio koregavimo. Todėl PBA sąnaudos ir pelnas buvo nustatyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą, remiantis pagrįstu metodu.

(42) Šiuo atžvilgiu buvo nagrinėjama vieša informacija, susijusi su didžiausiomis bendrovėmis, užsiimančiomis veikla azoto trąšų sektoriuje. Nustatyta, kad tyrimui labiausiai tiktų atitinkami Šiaurės Amerikos (JAV ir Kanados) gamintojų duomenys, atsižvelgiant į tai, kad yra daug patikimos ir visiškai viešos finansinės informacijos apie šiame pasaulio regione įregistruotas bendroves. Be to, Šiaurės Amerikos vidaus rinkoje parduodamas didelis kiekis, ir šioje rinkoje smarkiai konkuruoja šalies bei užsienio bendrovės. Todėl PBA sąnaudos ir pelnas buvo nustatyti remiantis trijų Šiaurės Amerikos gamintojų, kurie buvo vieni iš didžiausių trąšų sektoriaus bendrovių, pagal tos pačios bendrosios kategorijos produktų (azoto trąšų) pardavimą Šiaurės Amerikoje, svertiniu PBA sąnaudų ir pelno vidurkiu. Šie trys gamintojai buvo laikomi atstovaujančiais azoto trąšų verslui (vidutiniškai 78,15 % bendrovės ir (arba) komercinės veiklos segmento apyvartos), o jų PBA sąnaudos ir pelnas – tam pačiam sąnaudų, kurias paprastai patiria sėkmingai tokia pačia komercine veikla užsiimančios bendrovės, tipui. Be to, nėra požymių, kad taip nustatytas pelnas būtų didesnis už pelną, kurį paprastai gauna Rusijos gamintojai parduodami tos pačios bendrosios kategorijos produktus savo vidaus rinkoje.

3. **Eksporto kaina**

(43) Kaip minėta pirmiau 13 konstatuojamojoje dalyje, per PTL pareiškėjas nepardavė KAN eksportui į Europos bendriją. Taigi, dėl 14–17 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių, siekiant apskaičiuoti dempingo skirtumą, nuspręsta išnagrinėti pareiškėjo kainodarą kitose eksporto rinkose. Pranešime apie inicijavimą buvo numatyta palyginimui tinkama rinka pasirinkti JAV – pagrindinę pareiškėjo eksporto rinką, kuriai per PTL teko 70 % jo eksporto kiekio.

(44) Nė viena iš suinteresuotųjų šalių nepateikė pastabų dėl JAV pasirinkimo palyginimui tinkamiausia rinka. Atlikus tyrimą patvirtinta, kad JAV KAN rinka – tinkamiausia palyginimui, nes Europos bendrija ir JAV yra dvi svarbiausios KAN rinkos pasaulyje, kurias galima palyginti tiek apimties, tiek kainų prasme.

(45) Kadangi per PTL pareiškėjas į JAV eksportavo per susijusį prekybininką Šveicarijoje, eksporto kainą reikėjo nustatyti laikantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies nuostatų. Todėl eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis pirmojo nepriklausomo pirkėjo JAV, pagrindinėje pareiškėjo eksporto rinkoje, jam faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina. Iš šių kainų buvo išskaičiuotas tariamas komisinis atlyginimas atitinkantis susijusio prekybininko, kurio veikla gali būti laikoma panašia į tarpininko dirbančio už komisinį atlyginimą, antkainį.

4. **Palyginimas**

(46) Normalioji vertė ir eksporto kaina palygintos remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis. Siekiant užtikrinti, kad normalioji vertė ir eksporto kaina būtų palygintos teisingai, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koreguojant buvo deramai atsižvelgta į skirtumus, darančius poveikį kainoms ir kainų palyginamumui. Taigi, prireikus ir kai turėta patikrintų įrodymų, atlikti koregavimai siekiant atsižvelgti į skirtingas transporto, tvarkymo, krovos ir papildomas sąnaudas.

5. **Dempingo skirtumas**

(47) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį dempingo skirtumas buvo nustatytas palyginus vidutinę svertinę normaliąją vertę su vidutine svertine eksporto kaina.

(48) Atlikus palyginimą nustatyta, kad procentais išreikštas CIF kainos Šiaurės Amerikos pasienyje prieš sumokant muitą dempingo skirtumas yra 33,95 %.

6. **PTL vyravusių aplinkybių ilgalaikis pobūdis**

(49) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies nuostatomis, išnagrinėta, ar aplinkybės, kuriomis remiantis nustatytas dabartinis dempingo skirtumas, pasikeitė ir ar toks pokytis buvo ilgalaikio pobūdžio.

(50) Požymių, rodančių, kad šiame tyrime nustatytos pareiškėjo normaliosios vertės lygio ar eksporto kainos negalima laikyti ilgalaikiais, nebuvo. Nors buvo galima tvirtinti, kad gamtinių dujų – pagrindinės žaliavos – kainų raida galėjo turėti didelės įtakos normaliajai vertei, nuspręsta, kad kainų padidėjimas turėtų neigiamo poveikio visiems rinkos subjektams, taigi, ir normaliajai vertei bei eksporto kainai.

(51) Nustatyta, kad per PTL pareiškėjo eksporto į Jungtines Amerikos Valstijas – pagrindinę pareiškėjo eksporto rinką – kainos buvo panašios į jo eksporto į kitas šalis kainas.

(52) Todėl yra priežasčių manyti, kad nustatytas dempingo skirtumas pagrįstas pakitusiomis ilgalaikio pobūdžio aplinkybėmis.

(53) Be to, atlikus šią peržiūrą nenustatyta jokių požymių ar įrodymų, kad pagrindas, pagal kurį pirminiame tyrime nustatytas žalos pašalinimo lygis, artimoje ateityje iš esmės pasikeis.

(54) Šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, kad nors nuo to laiko, kai buvo nustatyti galutiniai muitai, aplinkybės, kuriomis remiantis buvo nustatytas dempingas, pakito, ko pasekmėje dempingo skirtumas per PTL tapo didesnis nei per pirminį TL, ir nors yra priežasčių manyti, kad nustatytas dempingo skirtumas pagrįstas ilgalaikio pobūdžio aplinkybėmis, galiojantis antidempingo muitas turėtų išlikti toks pat. Iš tiesų, kaip minima toliau 55 ir 56 konstatuojamosiose dalyse, buvo nustatyti galutiniai antidempingo muitai, lygūs pirminiame tyrime nustatytos žalos pašalinimo lygiui.

D. **PERŽIŪROS BAIGIMAS**

(55) Reikia priminti, kad vadovaujantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies nuostatomis ir kaip išdėstyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1995/2000 49 konstatuojamojoje dalyje, pirminiame tyrime buvo nustatytas galutinis antidempingo muitas, kurio lygis atitiko nustatytą žalos skirtumą, kuris buvo mažesnis už dempingo skirtumą, nes nustatyta, jog tokio mažesnio muito pakaktų Bendrijos pramonės žalai pašalinti. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, šioje peržiūroje nustatytas muitas neturėtų būti didesnis nei pirminiame tyrime nustatytas žalos skirtumas.

(56) Šioje dalinėje tarpinėje peržiūroje negalima nustatyti jokio atskiro žalos skirtumo, kadangi joje nagrinėjamas tik su pareiškėju susijęs dempingas. Todėl šioje peržiūroje nustatytas dempingo skirtumas buvo palygintas su pirminiame tyrime nustatytu žalos skirtumu. Kadangi pastarasis skirtumas buvo mažesnis nei šiame tyrime nustatytas dempingo skirtumas, šią peržiūrą reikėtų baigti nekeičiant galiojančių antidempingo priemonių.

E. **ĮSIPAREIGOJIMAI**

(57) Pareiškėjas pareiškė norą pasiūlyti įsipareigojimą, bet jam nepavyko per pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje nustatytus laikotarpius pateikti pakankamai pagrįsto įsipareigojimo pasiūlymo. Todėl Komisija negalėjo priimti įsipareigojimo pasiūlymo. Tačiau manoma, kad atsižvelgiant į kai kurių klausimų sudėtingumą, būtent, 1) į nagrinėjamojo produkto kainos nepastovumą, dėl kurio reikėtų kažkokiu būdu indeksuoti minimalias kainas, nors nepastovumas nėra pakankamai paaiškinamas pagrindinių sąnaudų veiksniu; ir 2) į ypatingą nagrinėjamojo produkto rinkos padėtį (*inter alia*, kadangi per PTL nebuvo importuojama iš eksportuotojo, šios peržiūros subjekto), reikia toliau nagrinėti, ar įsipareigojimas, kuriuo indeksuota minimali kaina būtų derinama su didžiausiu leidžiamu kiekiu, būtų veiksmingas.

(58) Kaip minėta pirmiau, dėl šio sudėtingumo pareiškėjas negalėjo pateikti tinkamo įsipareigojimo pasiūlymo per teisės aktu nustatytą laikotarpį. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Taryba mano, kad pareiškėjui turėtų būti suteikta išskirtinė galimybė baigti rengti įsipareigojimo pasiūlymą pasibaigus pirmiau minėtam laikotarpiui, tačiau ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo.

F. **ATSKLEIDIMAS**

(59) Suinteresuotosioms šalims pranešta apie pagrindinius faktus ir aplinkybes, kuriomis remiantis ketinta baigti šią peržiūrą ir pareiškėjo pagamintam importuojamam nagrinėjamam produktui toliau taikyti galiojantį antidempingo muitą. Visoms šalims buvo suteikta galimybė teikti pastabas. Į jų pagrįstas ir įrodymais patvirtintas pastabas buvo atsižvelgta,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

Vienintelis straipsnis

Antidempingo priemonių, taikomų importuojamiems Rusijos kilmės karbamido ir amonio nitrato mišiniams, vandeninio arba amoniakinio tirpalo pavidalo, šiuo metu klasifikuojamiems KN kodu 3102 80 00, dalinė tarpinė peržiūra, inicijuota pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalį, baigiama nekeičiant galiojančių priemonių.

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. kovo 10 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. RUPEL